

[Niels Andersen.]

nødvendigt at drøfte sådanne problemer nøjere igennem.

Sådanne forhold og andre tilsvarende kan der være grund til at få undersøgt nærmere, og vi er derfor tilfreds med, at finansministeren giver os lejlighed til at dykke ned i problemerne omkring frigørelsesafgiften en gang til, og vi er indstillet på et grundigt udvalgsarbejde.

Niels Helveg Petersen: Med den ændring, der her er foreslået, stoppes et hul i loven, og det kan jeg på mit partis vegne give tilslutning. Jeg kan forstå på de forrige talere, at der bliver anledning til også at se på andre problemer.

Gert Petersen: Jeg synes, det er tilfredsstillende, at man kommer med dette forslag. Det er rigtigt, som det er blevet sagt heroppe, at det er vanskeligt at forme en lov, der beskæftiger sig med så komplicerede forhold, sådan at den fuldt ud tilgodeser de hensigter, som lovgiverne egentlig havde. Allerede under udvalgsarbejdet, som sluttede i enighed, da vi gennemgik selve forslaget til lov om frigørelsesafgift, lykkedes det at få stoppet nogle huller. Nu har man fra finansministerens side taget initiativ til at stoppe yderligere et hul. Det kan vi kun være tilfreds med.

Hvad det bebudede ændringsforslag angår, er jeg enig med hr. Grünbaum i, at denne fremgangsmåde er noget utraditionel, men hvis man kan opfatte udvalget som et udvalg, som dels ser på dette lovforslag, dels prøver på at se nærmere på andre problemer, som måtte dukke op i forbindelse med den praktiske anvendelse af frigørelsesafgiften, eventuelt andre huller, så tror jeg egentlig at denne utraditionelle idé er ganske god.

Sigsgaard: Ved førstebehandlingen og behandlingen i det hele taget af lov om frigørelsesafgift m.v. erkendtes det jo fra alle sider, at de værdier, der skabes, når jorden på grund af byudviklingen stiger i værdi, er samfundsskabte værdier. Det erkendte alle under behandlingen dengang, men flertallet ville kun delvis inddrage dem.

De ændringer, der nu foreligger til be-

handling, stopper et hul i loven, og det er udmærket, heri er jeg enig med de ordførere, der hidtil har haft ordet. Men finansministerens bebudelse af et ændringsforslag, som altså skal fremkomme under udvalgsbehandlingen, som følge af nogle særlige overgangsproblemer, synes jeg ikke lyder helt betryggende, og jeg vil gerne lige sige et par ord om det forhold, da jeg ikke får lejlighed til det i udvalget.

Når ændringsforslaget ikke foreligger allerede, skyldes det måske ganske stærke uoverensstemmelser mellem regeringspartierne om indholdet, sådan som det antydes i en artikel i tidsskriftet NB nr. 1 for i år om grus i maskinen, som man kalder det. Man kan få en fornemmelse af, at det, sagen drejer sig om, ikke så meget er den stramning, der her er formuleret lovændring til, som den lempelse, der er bebudet. Nu er det selvfølgelig umuligt at tage stilling til lempelsen, når forslaget ikke kendes, men det må vel være rimeligt, at man spørger om — uden at forvente svar i dag selvfølgelig — hvor mange tilfælde af uretfærdig forskelsbehandling, som man kalder det, der er konstateret, og hvad det egentlig drejer sig om i penge. Det udvalg, der ifølge NB har set på spørgsmålet, må jo have eller burde i hvert fald have et indtryk af problemets omfang, og det må være oplysninger, som folketinget har et rimeligt krav på at få. Jeg håber ikke, at valget af den fremgangsmåde, som allerede her er kaldt utraditionel, skyldes, at man ligesom gerne vil have spørgsmålet ordnet bag lukkede døre i udvalget. Jeg håber altså, at der kommer oplysninger frem til folketinget om forholdet.

For en overfladisk betragtning kan det lyde bestikkende, at man må undgå det, man kalder en urimelig forskelsbehandling, men man må nok have lov til at spørge: en forskelsbehandling i forhold til hvem? Hvad er det egentlig, det hele drejer sig om? Der er, som hele folketinget tidligere har fastslået, tale om samfundsskabte værdier, som altså til dels går i private lommer i dag. Og der er derfor ingen andre end samfundet, der har krav på de værdier. Alligevel begrunder man et forslag om yderligere at begrænse den retmæssige ejers, samfundets, adkomst til dem med retfærdighedsbetragtninger. Det lyder ikke helt ri-